Ч. 58. Середа 14 (27) марта 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї, незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(Справи парляментарні — Положенє в Македонії. — Вісти з Хіни.)

В суботу відбуло ся засїданє Кола польского, на котрім обговорювано справу інвестиций т. є. будови зелїзниць і каналів. П. Яворский заявив, що з інвестицийного предложеня не дістає Галичина нічого, бо зелїзниця Львів-Самбір-угорска граница єсть зелїзницею стратеґічною і нічого Галичину не обходить. Бесїдник рішучо заявляє ся за каналами, а передовсїм за увзглядненєм краю. — Пос. Давид Абрагамович не хоче, аби справу каналів уважати за виключно краєву справу. Канали суть державною справою, а річию галицких послів єсть пильнувати, аби при її переведеню не покривджено Галичини. Треба старати ся о будову зелїзниць Львів-Винники-Підгайцї і Львів-Стоянів. Лише за будову тих зелїзниць Коло польске повинно згодити ся на голосованє за триєстиньскою зелїзницею. При кінци засїданя ухвалено і відослано до президиї палати таке внесенє: Президия зволить порозуміти ся з президиями клюбів, аби на случай, коли повторить ся відчитуванє неморальних і нерелїґійних інтерпеляций, клюби разом з секретарями виходили з палати і вертали назад доперва в хвили голосованя. Вчера видало Коло такий комунікат: Коло радило 24 і 25 с. м. над справозданєм комісиї зелїзничої і комісиї для водних доріг і по переведеній дискусиї приймило то справозданє до відомости. Принято також справозданє пос. Дав. Абрагамовича о ухвалах комісиї горівчаної, пос. Яворского о увільненю листів заставних від рентового податку, пос. Бика о ухвалах комісиї правничої, що-до розділу запасів сирітских кас між краї коронні на добродійні цїли сирітскі. Ухвалено голосувати за внесенями комісий, а против заповідженних поправок.

Македоньский комітет, мимо напору Болгариї, не перервав своєї дїяльности. За розвязанє деяких болгарских товариств, котрі стояли в звязи з македоньским рухом, македоньский комітет засудив князя Фердинанда на смерть і доручив єму вирок. — На день 30-го марта заповіджено надзвичайний з'їзд революцийного комітету. Ухвали з'їзду мають бути важні і мають рішити о напрямі дальшої революцийної акциї. Той напрям буде зависїти від того, хто буде президентом комітету. Одно сторонництво хоче задержати дотеперішного президента Сарафова, друге хоче вибрати емеритованого болгарского ґенерала Тончева, чоловіка умірених засад. Горячійші болгарскі елементи в Македониї вже розпочали борбу на власну руку, без приготованя і достаточних средств. Але єсть надія, що ворохобня буде скоро здавлена, бо грецке населенє Македониї стоїть по стороні Туреччини. — Аби не допустити до якої катастрофи на Балкані, европейскі амбасадори в Цареградї уложили до султана ноту, в котрій домагають ся, аби турецке правительство як найскорше перевело реформи, які свого часу Европа запроєктувала.

Як здаєть ся то посли в Пекінї не згідні з собою що до способу, як має ся провадити полїцийний надзір над посольскою дїльницею в столици хіньскої держави. Кількох послів надумує ся над тим, щоби просити правительства, аби ще раз розслїдили ухвалу заведеня сильних посольских сторожий, бо заведенє їх здержало би цїсарский двір від повороту до Пекіну, а з другої сторони не було би можливим держати войска лише в посольскій дїльници, як того домагають ся Лїгунчан і Чін. — Російский посол заявив хіньскому правительству, що коли оно не підпише договору в справі Манджуриї до нині, то Росияни зірвуть всякі переговори і будуть держати Манджурию дальше в своїх руках.

Новинки.

Львів дня 26 го марта 1901.

— **Лат. епископом-суфраґаном** в Перемишли именований о. Кароль Фішер, крилошанин перемиской капітули.

— **З перемиской епархії.** Канонїчну інституцию одержали оо.: Петро Габлиньский на Солинку дек. ялиского, Корн. Кузик на Босько дек. сяніцкого. — До канонїчної інституциї завізвані оо.: Петро Каламунецкий на Радоцину дек дуклянського, Вас. Адриянович на Сушицю велику

---

42)

ФІРМА ДЖІРДЛЬСТОН

(З анґлїйского — Конана Дойлї).

(Дальше).

Бідна Кеті вже так давно не сходила ся з рівними собі, що коли побачила людий, котрі хоч і не були її приятелями, але й не були ворогами, дуже тим утїшила ся. Крім того той малий вигідний екіпаж мав, так сказати би, солідний і прозаїчний вигляд, котрий на її безустанним страхом мучений ум зробив дуже миле і успокоююче вражінє.

— Хтось іде! — відозвав ся Стівенс — ідїть собі звідси — пан так наказав.

— Пустїть мене, нехай хоч словечко поговорю з тою панею.

Стівенса взяла злість і він вхопив за свою грубу палицю. — Забирайте ся! — крикнув він сердитим голосом, і пустив ся до неї, як би хотів її бити. Она зі страхом відскочила від него; в тій же хвили прийшла їй якась гадка до голови, і она обернула ся та побігла так борзо почерез город, як лиш їй дозволяли того її слабі сили.

Коли вже була так далеко, що її не було видко, Стівенс подер той папір, який она єму дала, на дрібні кусні, і пустив їх з вітрами.

37.

Кеті Герстон втїкала так борзо як лиш могла поміж деревами, то спотикала ся на корінє, то розривала корчі, не зважаючи на то, що її болїло або що калїчила ся, або й на що иншого, що могло би було утруднити їй можливість ратунку. Незадовго добігла до шопи, і запомочию бочки удало ся їй вилїзти на дах. Коли витягнула шию, могла видїти гостинець повен пороху і сухі корчі по обох єго боках, а дальше шлях зелїзниці. Візка з куциком не було видко.

Не могла єго діждати ся, бо она пустилась була найкоротшою дорогою, підчас коли візок мусїв колувати. Дорога, котрою він їхав, творила прямий кут з тою, на котру она тепер дивила ся, а тота пані могла так само взяти ся в бік як і їхати простою дорогою. В послїднім случаю не можна би було звернути її увагу на себе. Серце в ній аж переставало бити ся, коли она почерез мур дивила ся в то місце, де обі дороги сходили ся.

Аж ось зачула гуркіт колїс, і гнїдий біг з поза угла. Віз станув, а тота, що повозила, не знала тепер куди їхати. Відтак рушила поводами і куцик поїхав просто наперед. Кеті аж крикнула з розпуки, і послїдний промінь надії щез з її серця.

Але стало ся так, що малий слуга на возї був в тім щасливім віцї, в котрім змисли суть бистрі і уважні на все. Він зачув той крик, а коли обернув ся, побачив крізь прогалину в корчах, що якась дама виглядала почерез мур при дорозї, котрою они мали їхати. То сказав він своїй панї.

— Чи не було би лїпше, панї, як би ми ще раз вернули ся?

— Чи не було би лїпше, Джоне, як би ми не вертали ся — сказала єго панї. — Чейже людем вільно дивити ся почерез мур, і нас то не обходить нїчого, може не так?

— Таже так, панї, але она чогось до нас кричала.

— Не може бути, Джоне, на правду? Може то приватна дорога, котрою нам не вільно їхати.

— Она кричала до нас так, як би їй хотїв хтось щось зробити — сказав Джон рішучо.

— Коли так, то вернїм ся — сказала на то панї, і навернула візком.

Кеті хотїла як раз з важким серцем злїзти з того місця, де стояла, коли з радістним здивованєм побачила, що коник знову показав ся і біг на скруті дороги так борзо, як то звичайно не бувало у него. Дївчина на той вид так зблїдла, і її лице прибрало вираз такої радістної відваги, що дама, котра зближала ся до неї, пізнала зараз, що її закликано не задля якоїсь дрібнички.

— Що там, моя люба? — відозвала ся она, станувши близько муру. Вже сам благаючий вид дївчини, з хорошим лицем, тронув її добре щире серце.

— О, панї, хто би Ви й не були — сказала Кеті з тиха і борзо, — а я певна, що то сам Господь Бог Вас сюди післав. Мене тут замкнули, і убють мене, скоро не прийде яка поміч.

дек. старосільского. — Презенту на Варяж дістав о. Вас. Ляврецкий. — Завідательство в Махнові одержав о. Конст. Миколаевич, а сотрудництво в Яворові о. Григ. Кміт.

— **Довірочні збори** численного круга Русинів зі Львова і з провінциї відбули ся вчера по полудни. Обговоювано теперішну ситуацию політичну і способи дальшого ділання. Ухвалено заснувати товариство політичне: „Руска Громада", в дусї давних громад і на народних та релігійно-моральних основах. Збори висказали також повне довірє і признане послови п. Барвіньскому і его товаришам за їх заступництво руского народу в Радї державній, в дусї і напрямі, з яким вповні зібрані годять ся.

— **Др. Бернард Ґольдман**, звістний в широких кругах польский патріот і посол соймовий з міста Львова. Др. Гольдман був жидом, родив ся 1842 року в Варшаві, брав живу участь яко 19-літний медик в польских революциях в 1861 і 1863 роцї, за що був увязнений, але удалось ему утечи, і заменкав в Німеччинї, де здав докторат прав, відтак перебував в Парижи і у Відни, дописуючи до польских дневників, а дІставши австрийске підданьство, перенїс ся до Львова. Тут дістав посаду урядника Гал. банку кредитового, і на тій посадї перебув до смерти.

— **Краєвий „Союз кредитовий" у Львові** пригадує, що III. загальні збори того товариства відбудуть ся дня 28-го с. м. о годині 4-ій по полудни в сали засїдань товариства взаїмних обезпечень „Днїстер" у Львові (ринок ч. 10 II. поверх).

— **Фальшиві десятки** появили ся у Львові. Пізнати їх можна по грубшім папери і невдатних рисунках.

— **Добрий купець.** До торговлї купця Баляса у Львові зайшов в неділю практикант бляхарский Стан. Мусаковский і купив за 2 сотики чаю, а украв півтора кільограма швайцарского сира.

— **Заплата за нічліг.** До селянина в Рясні рускій коло Львова Стефана Янчишина зайшла в пятницю вечером служниця зі Львова Луция Тишковска з пятимісячною дитиною і випросила ся на ніч. Янчишин пробудивши ся рано, спостеріг, що Тишковска утїкла, полишивши свою дитину.

— **Еміґрация** селян до Німеччини, за зарібком на літо, почала ся на добре. Еміґранти з західної і зі всхідної Галичини сотками переїздять через Краків до пруської границї. Ідуть цїлими родинами з дівчатами і хлопцями в вінї від 14 літ. Не всї мають запевнений зарібок, тому гинуть з голоду в більших пруских містах, де висїдають з зелїзницї. До еміграциї намовляють наших селян аґенти вислані з Німеччини, та обіцюють селянам золоті гори. Кількох таких агентів вже увязнено в Кракові.

— **Огнї.** Дня 9 с. м. погоріла в Таргановичах, самбірского повіта, загорода господаря Гриця Гада, обезпечена на 400 К. — В Воютичах, самбірского повіта, знищив огонь дня 14 с. м. загороду Гриця Піха і Михайла Піха: обі були обезпечені. — В Монастири, самбірского повіта, погоріла загорода Михайла Проскурняка, обезпечена на 400 К. — В Грушові, дрогобицкого повіта, вибух дня 18-го с. м. о 10-ій годині рано пожар в шопі Тоньки Мельник і до пів години обіймив 29 селяньских загород, котрі до тла згоріли. В огни попекли ся Тонька Мельник, Домка Пецюх і Гасія Писар. Всї попарені лежать в дрогобицкім шпитали. — В Губичах під Дрогобичем згоріли дня 20 с. м. рафінерия нафти.

— **Сензацийний процес** против італїяньского лїкаря має ся відбути сими днями в Неаполи. Обжалованим есть не хто иньший, лиш сенатор королївства, професор Д'Антона, котрий в шпитали в Неаполи через свою байдужність став ся причиною смерти якогось Ямаріна з Кампобассо. Обдукция тїла показала, що в тїлї померлого знаходила ся ґаза, котру оператор зашиваючи рану, забув виймити. Ґаза та зачала гнити і викликала запалене у недужого, а вслїд за тим і смерть.

— **Про замах на Побєдоносцева** пишуть з Петербурга: В пятницю вечером війшов до канцеляриї прокуратора сьв. синода, Побєдоносцева, краєвий статистик зі Самари, Лаґовский, і тричи вистрілив з револьвера до працюючого при бюрку Побєдоносцева. Всї три стріли хибили. Лаґовский хотів вистрілити ще раз, але револьвер не дописав і замах ему не удав ся. — В правительственних кругах уважають замах Лаґовского не за акт приватної мести, але за вислїд ухвали полїтичних заговірників против визначних осіб в Росиї. Петербурскі часописи догадують ся, що Лаґовский як приклонник ідеї Толстоя хотів помстити ся за его викляте з православної церкви.

— **Розсадив ся динамітом.** Робітник копальні вугля в Тенчинку, повіта хшанівского, Іван Кайдас, відобрав собі жите дня 20-го с. м. около 7-ої години рано в той спосіб, що поклав собі у власній хатї динамітовий патрон на груди і підпалив его. Динаміт розсадив десперата, але крім него не стратив нїхто житя анї не пострадав на тїлї.

— **Фальшоване вина на великі розміри.** Сими днями відбув ся в Парижи процес, котрий наробив не лиш богато дива, але й викликав велике обурене в цїлім Парижи. Перед судом ставав торговельник вина Альфред Діваль, котрий від двох лїт продавав вино, в котрім не було майже анї каплї правдивого вина. Найбільше купували то вино у „дешевого Діваля" робітники котрі тисячами заходили до его винярні. Слїдство виказало, що Діваль ужив за півтора року до виробу свого вина не менше лиш 17.000 кільо всїляких хемічних творив. За то троєне людий засудив суд Діваля на шість місяців криміналу. Вирок мав бути прибитий на всїх его магазинах і на всїх торговицях, а крім того оголошений у всїх урядах громадских і поміщений на кошт Діваля в 50-ох ґазетах.

— **Снїги і заспи снїгові.** В послїдних днях упали в ріжних сторонах Европи так великі снїги, яких не було не то підчас сегорічної дійстної зими, але навіть і взагалї від многих лїт. Дня 22 с. м. падав снїг майже в цїлій Німеччинї, а заметїль була так велика, що в Саксониї треба було на десяти шляхах зелїзничих рух застановити. В Туринґії затряг був поїзд в снїгу, а в лїсах наробило страшенної шкоди. Так само в Італїї та в Іспанії упали великі снїги. Але мабуть найбільше потерпіли деякі сторони Швайцариї. В найбільшій небезпечности знаходять ся ще до нинї місцевости Сімцельн і Еґґен в Альпах коло Сімпльонского вивозу. Там упали такі снїги, що місцевість Сімцельн майже зовсім засипало. Як великий снїг упав на Сімпльонскім гостинци, можна зміркувати з того, що стовпи телеґрафічні засипані по сам верх, а конї зачіпають часом об телеґрафічні дроти в снїгу. Але найбільша небезпечність від осугів снїгових або лявін, котрі спадають щораз більші, і готові засипати обі згадані місцевости. В однім місци засипав був снїг двох подорожних, але они

— Убють! — відозвала ся дама на візку і аж подала ся взад і з перестрахом підняла руки.

— То щира правда — сказала Кеті стараючись говорити коротко і ясно а при тім і переконуючо, хоч щось ніби стискало єї за горло. — Мій опікун держить мене тут замкнену вже від кількох недїль і я певна того, що він мене звідси живцем не випустить. Лиш прошу Вас, не гадайте, що я з розуму зійшла. Я так само здорова як і Ви, хоч я, Бог один то знає, тілько натерпіла ся, що могла таки направду з розуму зійти.

Сї послідні слова були відповідию на недовірчивий і сумнївний вираз, який проявив ся на лици тої панї. Они осягнули свою ціль, бо голос правди, яким она говорила і погляд повен страху та перепудженя були западто правдиві, як щоби їй не вірити. Панї підїхала візком о скілько можна близько муру, але так, щоби могла видїти лице Кеті.

— Моя люба — сказала она — можете менї все спокійно розповісти. Що зможу, то зроблю, щоби Вам подати поміч; а колиб моєї сили було за мало, то я маю приятелїв, котрі менї поможуть. Я називаю ся Скуллї — Лявінія Скуллї з Льондону. Не плачте, моя люба, лиш розкажіть менї все, а відтак побачимо, що треба робити.

Кеті так заохочена обтерла собі сльози з очий, якими зайшли були єї очи, коли почула голос так незвичайно щирих слів. Она о скілько могла нахилила ся наперед, вхопила ся галузи що виставали понад дах, щоби не упала і о скілько можна короткими словами розповіла все, що стало ся. Розповіла, що єї опікун хотів, щоби она віддала ся за его сина, що она не хотїла, як она нагло виїхала з Льондону, яке було єї жите в прайєрі, що спосіб, в який позбавили єї всякої людскої помочи і о причинах, які довели єї до того переконаня, що настають на єї жите. Наконець згадала і про сцену, яка відбула ся того самого дня, коли єї опікун хотів намовити єї до самоубийства. Лиш про одну надію замовчала, а то про ту з попередної ночи, бо міркувала то, що панї Скуллї не схоче тому повірити. Коли собі то спогадала, то майже сама приходила до того переконаня, що то був лиш привид, який викликала єї уява наслїдком ослабленя на души і тїлї.

Коли скінчила оповідати, просила свою приятельку, щоби она їй помагала і дала знати єї приятелям в Льондонї, що з нею стало ся і де она знаходить ся. Панї Скуллї слухала єї уважно а на єї лици проявляв ся то вираз щирого сочувства то як найглубшого негодованя. Коли Кеті скінчила оповідати, сидїла она ще кілька хвиль мовчки і задумана. З гніву вимахувала батогом, а єї звичайно так спокійні черти лиця набрали виразу розлюченя, що Кеті, коли подивила ся на ню, майже аж налякала ся, чи єї чим не обидила. Коли же наконець она глянула на ню, то усьміхнула ся так приязно, що бідна дївчина успокоїла ся і якийсь внутрішний голос казав їй, що она знайшла дійстно щиру і готову до помочи приятельку.

— Мусимо борзо дїлати — сказала она — бо не знаємо, що они хотять робити або що задумують на будуче. Хтож то, кажете, тоті Ваші приятелї?

— Др. Дінсдаль, Філїмор Ґарденс, Кенсінґтон.

— Чи не має він дорослого сина?

— Має — відповіла, а єї блїде лице легко почервонїло ся.

— Ах! — відозвала ся дама з дуже збиточливим усьміхом. — Тепер вже знаю, як дїло стоїть. Розуміє ся, розуміє ся, чому би нї? Я чула богато про того молодого мужчину. Та й про Джірдльстонів чула я також. Африканьскі корабельники в Сіті. От видите, що я все знаю.

— Ви знаєте Тому? — відозвала ся Кеті здивована.

— Ну, тепер не будемо о Томі балакати — сказала панї Скуллї в найлїпшім гуморі. — Скоро дївчата зачнуть о таких річах балакати, то пропало все инше. Тепер треба брати ся до дїла. Насамперед поїду до Бедсворт і пішлю звістку до Льондону.

— Господь Бог нехай Вас за то поблагословить! — відповіла Кеті вельми урадована.

— Але не до Філїмор Ґарденс. Палкі молоді люди роблять серед таких обставин дурницї. Тут треба розважного поступованя. Я знаю одного пана в Льондонї, котрий як-раз до того, а котрий як знаю напевно, аж západто буде гордий з того, що буде міг подати поміч дамі, що знаходить ся в прикрім положеню. То есть давний офіцир і називає ся майор Клюттербук — майор Товія Клюттербук.

— О, я его знаю дуже добре — та й про Вас я чула — сказала Кеті усьміхаючись. — Пригадую собі, як вимавлано Ваше імя в звязи з его іменем.

Тепер прийшла черга на паню Скуллї почервонїти ся. — То байдуже — сказала она — я можу спустити ся на майора і знаю, що він на одно слово від мене зараз тут буде. Я ему все розкажу, а він може розповісти Дінсдалеви, скоро то буде уважати за відповідне. Бувайтеж здорові, моя люба, не гризїть ся, лиш памятайте на то, що Ваші приятелї незадовго все направлять. — При тім кивнула добра вдовиця рукою додаючи їй відваги і візок покотив ся назад в ту сторону звідки був приїхав.

38.

О четвертій годинї увійшов пан Джірдльстон до уряду телеґрафічного і вислав свою

якось щасливо уратували ся, бо знайшли сани і налили їх та гріли ся, і так пересиділи через два дні підчас страшної замети. Як би на довершенє нещастя, почали ще ломити ся і спадати ожеледці і валити ся деякі вершки гір. Доси не можна дістати ся до Сімпельн, ані звідтам одержати якусь вість. Чи довго видержать тамошні жителї, не знати.

— **Померли:** о. Модест Носалевич, гр. кат. парох в Вилчи під Самбором, дня 24-го с. м. в 59-ім році житя а 31-ім сьвященьства; — Петро Абрисовский, вислужений адюнкт податковий, в 85-ім році житя.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 26 марта. Окреме посольство для урядового звіщеня, що на анґлійский престол вступив король Едвард VII прибуло вчера в полудне під проводом льорда Вольслея. Нині о годинї 1-ій в полудне приймив Цїсар льорда Вольслея на окремій авдиенциї, а вечером відбуде ся на єго честь обід в цісарскій палатї.

Берлин 26 марта. Цїсар Вільгельм вже здоров і вчера виїздив з цїсаревою і наслїдником престола до парку на пригульку, а вечером був в театрі.

Тієнтсін 26 марта. Опогди прийшло до великої бійки між вояками ріжних держав. Трех анґлійских вояків убито.

Петербург 26 марта. Після донесеня російской телеґрафічної аґентиї вісти о заведеню в Петербурзї стану облоги суть безосновні.

Льондон 26 марта. В палатї послів заявив Чемберлен, що широкі переговори з полудневою Африкою вже покінчені. Правительство не гадає другий раз зачіпати переговори з Бурами.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну дїяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **„Краєвий Союз кредитовий"** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників	аркуш	по	10 сот.
2. Замкненя місячні	2 аркуші	„	5 „
3. Інвентар довжників	аркуш	„	5 „
4. „ вкладників	„	„	5 „
5. „ удїлів	„	„	5 „
6. Книга головна	„	„	10 „
7. „ лїквідацийна	„	„	10 „
8. „ вкладок щадничих	„	„	10 „
9. „ удїлів членьских	„	„	10 „
10. Реєстр членів	„	„	10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім" у Львові, Ринок ч. 10 І. поверх.

коротку депешу. Она звучала: „Нема надії. Приїзди завтра з лїкарем". — Він знав, що єго син по одержаню тої звістки приїде і після умови привезе з собою того лютого чоловіка, о котрім розповідав єму, коли послїдний раз розмавляли з собою. Не було иншого виходу, єго вихованка мусїла гинути. Колиб ще довше зволїкав, могло настати банкротство заким би він мав гроші до розпорядимости, а тогди всї жалї не помогли би нічого.

Єму здавало ся, що при тім не буде ніякої небезпечности. Дївчина з ніким не сходила ся. З єї найблизшого окруженя була пані Джеррокс майже дитинячого розуму, Ребека Тельфорт була вірна і преданна а Стівенс не знав нічого. Всї люди знали вже, що в прайері перебуває якась хора молода панна. Комуж би стало дивно, як би она померла? Правда, що не сьмів кликати лїкаря; але єго штудерна голова поборола всї трудности і піддала гадку, яким способом можнаби затуманити лїкаря і оглядача трупів. Як би так все удало ся, як то він собі уложив, то не можнаби викрити нічого. Як би то він був бідним чоловіком, то можна би здогадувати ся, що то стало ся задля гроший дївчини, які би єму припали; але при такім значіню, яке він мав, не міг нїхто й подумати, що се могло би бути для него причиною.

Коли Джон Джірдльстон вислав телеґраму і зробив тим рішучий крок, стало єму якось аж лекше. Він був гордий з своєї енерґії і відважности. Коли так з поважною міною ішов улицею через село, аж щось єго ніби палило в груди, коли погадав собі на ту довгу борбу з своєю нещасною судьбою. Він пригадав собі в дусї всї ті позички і спекуляциї всї способи і хитрощі, до яких фірма мусїла брати ся. А все-таки, мимо всїх тих небезпечностий і трудностий держав ся він гордо межи найлїпшими і повинен був наконець все лихо спинити. З гордостию признавав сам собі, що не було другого чоловіка в Сіті, котрий би показав тілько завзятої відваги, як він в послїднім році. — Коли би хтось то все списав — думав він собі — то було би лиш мало таких, котрі би то уважали за можливе. Та й я своєю власною силою не міг того зробити.

Коли уйшов половину дороги до прайері, стрітив малий візок з куциком, котрий їхав борзо до Бедсворт, а котрим повозила хороша дама середних лїт з малим послугачем, що сидїв коло неї. Купець стрітив той візок на вузкім гостинци, де не було стежки краєм, а коли прийшов близше, то не уйшло то єго уваги, що на лици тої дами проявляло ся якесь таке негодоване, котре зовсїм не годило ся з прочою єї поставою. Єї чоло було енерґічно зморщене, а на єї устах проявляв ся якийсь такий усьміх, котрий можна би назвати неґативним. Джірдльстон уступив ся на бік, щоби она переїхала, але дама сіпнула наріз правою віжкою і колеса покотили ся так різко в той бік, що були би єму майже переїхали по ногах. Він устеріг ся від того лиш в той спосіб, що скочив в малу проґалину в корчах при дорозї. Коли він відтак глянув по собі, побачив, що єго перлові сїрі штани було обтріскані болотом. Але найбільше то впало єму в очи, що і тота дама середних лїт, і єї малий послугач засьміяли ся сердечно, коли поїхали дальше до села. Купець пішов дальше своєю дорогою і дивував ся в души немилосердности і врожденій злобі простої людской натури.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1900 після середно-европ. год.

Зі Львова

посп. відходить	особ. відходить	День
	6·25	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·35	„ Іцкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольго, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	9·35	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	9·53	„ Підволочиск в Підзамча
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольго лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{18}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	7·48	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·30	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·13	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·50	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·16	„ Тернополя в гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9 12	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·00	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова в Підзамча

До Львова

посп. приходить	особ. приходить	День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·05	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12 55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·15	„ Скольго, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1 45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·45	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
		Ніч
	12·05	З Скольго, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.23	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлю і сьвята
	7·14	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{10}/_{9}$
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·28	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·45	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·00	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·30	„ „ на гол. дворець
	10·15	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано.
Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)